

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

for i Foraaret ved Fremkomsten af Skatteborgerforeningens Pjece om D. S. B. Naturligvis følger ogsaa vore Statsbaner med Opmærksomhed, hvad der sker ved fremmede Baner, og drager den Nytte deraf, som Forholdene tillader. Fremfor at tilkalde en Udlænding er det sikkert langt mere formaalstjenligt at lade danske Statsbanetjenestemænd i Udlandet undersøge bestemte mere afgrænsede Arbejdsomraader, paa hvilke de selv er specielt sagkyndige, og saa drage Lære deraf.

De øvrige Bemærkninger, jeg kunde have haft at gøre til de Konservatives Forslag, dækkes i Virkeligheden af, hvad jeg nu vil sige om Venstres Forslag.

Venstres Forslag anmeldtes ovre i Folketinget af Hr. Madsen-Mygdal sammen med Venstres øvrige Kriseforslag og karakteriseredes af Hr. Madsen-Mygdal som et politisk Paredeforslag. Kommissionens Undersøgelser skulde nemlig, forklarede Hr. Madsen-Mygdal, ikke blot resultere i, at Statsbanernes Underskud paa de 31 Mill. Kr. fjernes fra Budget og Regnskab, men ogsaa i at faa gennemført en betydelig Nedsættelse af Taksterne. Dette er, som man forstaaer, Løsningen af Cirkelens Kvadratur om igen, saa vist som andre Landes Jernbaners bedre Økonomi bl. a. hviler paa et højere Takstniveau end vort.

Ordføreren for Forslagsstillerne her i Landstinget, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), opstillede ikke noget saadant Maal for Kommissionens Arbejde, men holdt sig i saa Henseende til, hvad Lovforslaget indeholder om Kommissionens Arbejde; men det kneb i højeste Grad med at finde den saglige Motivering for Kommissionens Nedsættelse. Det ærede Medlem angreb det af Statsbanerne nedsatte Stykgodsudvalg, fordi dets første offentliggjorte Resultat kun androg en Besparelse paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig — idet han ganske undlod at omtale, at den omtalte Besparelse paa ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. vedrører et enkelt Omraade, Kontorekspeditionen, hvis samlede Udgifter er paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. eller foreløbig 10 pCt. Besparelse er dog ikke til at kimse ad. Det ærede Medlem omtalte heller ikke, at Stykgodsudvalget endnu er midt i sit Arbejde; han ønsker saaledes ikke at afvente Afslutningen af dets Arbejde. Nej, siger det ærede Medlem, Bjerget har født en Mus: at komme til det Resultat, at der spares $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., gennem et Udvalg er vel nok den længste Omvej, man kunde gaa. Ja, jeg tror, man her kunde stille det ærede Medlem det

Kontraspørgsmaal, hvad han da mener om den Omvej, han selv har foreslaaet: at indføre Besparelser gennem en stor Statsbanekommission.

Efter denne Bedømmelse af Stykgodsudvalgets Arbejde siger det ærede Medlem følgende:

„Vi“ — altsaa Venstre — „tror ikke, at det kan gøres med den Slags Lapperier, som vi har set hidtil, der maa en radikal Ændring til, og dertil kræves jo en forudgaaende Undersøgelse. Da den hidtil ikke synes at være sket paa Regeringens Initiativ, har vi tilladt os her at forelægge dette Lovforslag.“ o. s. v. Ja, det er altsaa det ærede Medlems Begrundelse for Forslaget til Etablering af denne store Statsbanekommission med Repræsentanter for Rigsdagen og hele Landets Erhvervsliv. Der er sandelig en meget stor Forskel paa, om det ærede Medlem staaer som ansvarlig Minister, eller om han staaer som fremtrædende Medlem af Oppositionen! Da Retsforbundet i Samlingen 1927—28 stillede Forslag i Folketinget om Undersøgelse af Muligheden for Statsbanernes Overgang til Privatdrift, hørte jeg jo selv, hvorledes det ærede Medlem da som Minister roste Statsbanernes Initiativ og deres Bestræbelser for Simplifikation; han fremhævede den Gang, hvorledes man havde etableret et nyt Transportagentur paa 2 Trafikinspektører og 18 Assistentter, og hvorledes man agtede pr. Automobil at udkøre Banernes Gods ogsaa paa Landet. Det var de eneste Eksempler, han nævnte overfor Retsforbundet, og det var sandelig ikke Lapperier efter det ærede Medlems Mening, men det var Tegn paa et vaagent Initiativ. Ja, jeg er ganske enig med den daværende Minister. Det var rigtigt, hvad man gjorde den Gang, men det var dog endelig en Udgiftsforøgelse, der var Tale om; 20 Mand flere og Tilskud til Vognmænd til Udkørsel af Godset betød jo en Udgiftsforøgelse for Statsbanerne — ganske vist i Forventning om mere Trafik, men dog foreløbig en Udgiftsforøgelse. Hvorfor skal det da nu være Lapperier, naar jeg har ladet foretage en Undersøgelse med det Formaal at gøre Banernes Udgifter ved Behandlingen og Transporten af Godset saa smaa som muligt og allerede paa et Omraade, hvor Udgiften var $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er naaet til en Besparelse paa 10 pCt.?

Og jeg behøver ikke at nøjes med to Eksempler paa Statsbanernes Initiativ, saaledes som det ærede Medlem overfor Retsforbundet, jeg skal overfor det ærede Medlem, der nu staaer i en lignende Situa-